

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 8 Δεκεμβρίου 2024 – Γ' Λουκά

Κατά την σημερινή διήγηση του ευαγγελικού αναγνώσματος, αγαπητοί μου αδελφοί, ο Χριστός στηλιτεύει την υποκρισία του αρχισυναγώγου, μετά τη θεραπεία μιας συγκύπτουσας γυναίκας, την ημέρα του Σαββάτου. Δεν χάρηκε με το θαύμα αυτό ο επικεφαλής της συναγωγής. Η καρδιά του δεν είχε αγάπη, αλλά έμενε προσκολλημένος στην τήρηση του νόμου και των εντολών κατά γράμμα. Και αντί να δοξάσει τον Θεό για τη θεραπεία που έδωσε σε μια ταλαιπωρημένη ύπαρξη, μέτρησε με το μέτρο της υποκρισίας την κίνηση του Χριστού. Για εκείνον, η θεραπεία δεν έπρεπε να γίνει την ημέρα του Σαββάτου, αλλά κάποια άλλη μέρα. Το Σάββατο για τους Εβραίους εκείνης της εποχής, ήταν αυστηρά μια ημέρα αργίας. Σύμφωνα με τον μωσαϊκό νόμο, απαγορευόνταν αυστηρά οποιαδήποτε εργασία την ημέρα του Σαββάτου, ενώ παράλληλα υπήρχαν και εξαιρέσεις, όπως η καθημερινή φροντίδα των ζώων.

Η θεραπεία αυτή της συγκύπτουσας, αδελφοί μου, ήταν για τον αρχισυνάγωγο απλά μια εργασία απαγορευμένη για την ημέρα εκείνη και όχι μια έκτακτη δωρεά του Θεού, επαναδημιουργία της ύπαρξης της γυναίκας και δυνατότητα να ξεκινήσει από την αρχή τη ζωή της. Δεν μπορούσε δηλαδή να δει την κυρτωμένη από το βάρος της ασθενείας, αλλά και την για δεκαοχτώ χρόνια ταλαιπωρημένη ψυχή. Δεν χάρηκε για την μεγάλη αυτή αλλαγή. Αντιθέτως, προκαλεί απογοήτευση η αδυναμία του να αγαπήσει τον συνάνθρωπό του· και δίνει προβληματισμό σχετικά με την υποκρισία, του να τηρεί κάποιος τυπικά το γράμμα του νόμου και να αρνείται να δει το πνεύμα που ελευθερώνει.

Ο νόμος για εμάς τους χριστιανούς, είναι οι εντολές του Θεού, οι λόγοι του ευαγγελίου στη πράξη. Οι εντολές, ακολουθούνται με την ακρίβεια που περιγράφεται στους κανόνες της Εκκλησίας. Και η ακρίβεια αυτή, αποτυπώνει το γράμμα του νόμου. Όμως, στην πραγματικότητα, χωρίς το γράμμα να περιφρονείται, υπάρχει και η οδός της οικονομίας. Η θέαση δηλαδή των εντολών υπό το πνεύμα του Θεού· που είναι η αγάπη, η συγχώρεση και η αποδοχή της μετανοίας. Έτσι, συχνά οι χριστιανοί πάσχουμε και εμείς από την ασθένεια του αρχισυναγώγου, την υποκρισία. Επειδή τηρούμε - τυπικά μόνο - τις εντολές του Θεού, αρνούμαστε να δούμε την καρδιά μας. Δεν βλέπουμε τους λογισμούς μας, κάποτε και τα κρυπτά μας. Δείχνουμε στους ανθρώπους ότι είμαστε τυπικοί, ευσεβείς, «της εκκλησίας», όμως στον κατ' ιδίαν βίο μας δεν τηρούμε πραγματικά τις εντολές. Άλλοτε συμβαίνει να μένουμε στις λεπτομέρειες της ακριβούς τήρησης των νόμων, στη νηστεία, στη προσευχή, στην ελεημοσύνη και στη καλή συμπεριφορά, ενώ η καρδιά μας είναι άδεια από αγάπη και είναι εύκολη στην κατάκριση και στην απόρριψη του άλλου. Συγκρίνουμε τη συμπεριφορά μας με τη στάση του άλλου και δικαιώνουμε τον εαυτό μας, με αποτέλεσμα να λείπει η ταπείνωση από τη ζωή μας και να αδυνατούμε να χαρούμε με ό,τι καλό συμβαίνει στον αμαρτωλό.

Ας προσέξουμε λοιπόν, αδελφοί μου, μην πέφτουμε και εμείς στην ίδια παγίδα με τον αρχισυνάγωγο, θεωρώντας την τυπική και μόνο εφαρμογή των θρησκευτικών καθηκόντων ως απόλυτη και ας ανοίξουμε την καρδιά μας στο πνεύμα που ελευθερώνει. Να περιορίσουμε την υποκρισία μας και οι εκδηλώσεις στην ευσέβειά μας να έχουνε πάντοτε το κίνητρο της αγάπης και της γνήσιας πίστεως. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να έχουμε ένα νέο ξεκίνημα στη ζωή μας και στη κοινωνία μας. Αμήν.